

ΠΑΙΔΕΣ ΕΝ..... ΔΡΑΣΗ

μαθητική εφημερίδα Γυμνασίου Σπηλίου αρ.φυλ. 1

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΠΗΛΙΟΥ

Το Σπήλι είναι ένα πανέμορφο χωριό που βρίσκεται 30 χιλιόμετρα νότια του Ρεθύμνου στους πρόποδες του βουνού Κέδρος. Είναι μία περιοχή πλούσια σε βλάστηση και πολλά νερά. Στην είσοδο του χωριού συναντάμε αριστερά, όπως ερχόμαστε από το Ρέθυμνο το Γυμνάσιο και Λυκείο Σπηλίου. Εκεί βρίσκεται και ένα μικρό γραφικό εκκλησάκι αφιερωμένο στον Άγιο Γεώργιο, με σπάνιες τοιχογραφίες το οποίο πιθανολογείται ότι κτίστηκε κατά τον 14^ο αιώνα και η αγιογράφηση έγινε από τοπικούς αγιογράφους. Ο χώρος γύρω του αποτελούσε στο παρελθόν το Νεκροταφείο του χωριού. Το 1964 ο τότε Μητροπολίτης Λάμπης και Σφακίων Ισίδωρος το μετέφερε, προκειμένου στο χώρο του να εγερθεί το κτίριο του εξαταξίου Γυμνασίου Σπηλίου.

Σ' αυτό τον τόπο θα μας βρείτε εμάς, μια παρέα έτοιμη να πειραματιστεί, άλλοι έγιναν ηθοποιοί, άλλοι σκηνοθέτες, σκηνογράφοι, άλλοι φωτογράφοι, περάσαμε οντισιόν, οργανώσαμε συντακτική ομάδα, αναλάβαμε ρόλους και πρωτοβουλίες που ούτε οι ίδιοι δεν περιμέναμε, μα πάνω από όλα περάσαμε καλά! Ταξιδέψαμε στην Ευρώπη, περιπλανηθήκαμε στα μονοπάτια της γνώσης, δοκιμάσαμε ρόλους, γίναμε ομάδα! Και να τώρα ήρθε η στιγμή να μοιραστούμε μαζί σας τις αγωνίες μας, ένα κομμάτι της πραγματικότητάς μας!! Καλή ανάγνωση!!

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ Η ΠΙΟ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Σ' αυτό τὸν κόσμο, ποὺ ὀλοένα στενεύει, ὁ καθένας μας χρειάζεται ὅλους τοὺς ἄλλους. Πρέπει ν' ἀναζητήσουμε τὸν ἄνθρωπο, ὅπου καὶ νὰ βρίσκεται.

Ὅταν στὸ δρόμο τῆς Θήβας, ὁ Οἰδίπους συνάντησε τὴ Σφίγγα, κι αὐτὴ τοῦ ἔθεσε τὸ αἴνιγμά της, ἡ ἀπόκρισή του ἦταν: ὁ **ἄνθρωπος**. Τούτη ἡ ἀπλή λέξη χάλασε τὸ τέρας. Ἔχουμε πολλὰ τέρατα νὰ καταστρέψουμε.

Γιῶργος Σεφέρης - Ὀμιλία κατὰ τὴν ἀπονομὴ τοῦ Νόμπελ Λογοτεχνίας στὴ Στοκχόλμη

Στην σημερινή εποχή η ζωή έχει γίνει ιδιαίτερα δυσβάστακτη, ο κόσμος δεν έχει χρήματα και πολλοί πεινάνε. Αυτό όμως είναι το λιγότερο οι άνθρωποι αντί να έρχονται πιο κοντά ο ένας στον άλλον αποξενώνονται πλήρως και κυριαρχούνται από τις ξενόφερτες αξίες του υλικού πολιτισμού και της εμποροποίησης των πάντων.

Σε μια τόσο δύσκολη όμως περίοδος αναρωτήθηκε όμως κανείς που βρίσκονται οι λύσεις στα ποικίλα προβλήματα της καθημερινής ζωής αλλά και τα κοινωνικά ,πολιτικά ,οικονομικά που μαστίσουν ὅλο τον κόσμο; Ο Οιδίπους λέει όταν συνάντησε την σφίγγα στο αίνιγμα της απάντησε "*ο άνθρωπος*" αυτή η μικρή και ιδιαίτερα παραγκωνισμένη στην εποχή μας λέξη έδωσε την απάντηση στο αίνιγμα της σφίγγας, γιατί να μην μπορεί λοιπόν να δώσει λύση και στα δικά μας προβλήματα ;

Μέσα στα τόσα δεινά και προβλήματα γιατί δε δοκιμάζουμε να κοιτάξουμε πίσω στις χαμένες αξίες του παρελθόντος ,ίσως εκεί βρούμε ὅτι χρειαζόμαστε. Γιατί η υπέρτατη αξία δεν είναι τα χρήματα αλλά ο άνθρωπος είναι το παν ,το ἄλφα και το ωμέγα της ζωής. Ο άνθρωπος ζει **με** τα χρήματα αλλά όχι **για** τα χρήματα. Τα χρήματα είναι μέσο της ζωής και όχι σκοπός της .Εάν λοιπόν δεν καταφέρουμε να κατανοήσουμε αυτό δεν θα καταφέρουμε να βγούμε ποτέ απ' το αδιέξοδο που βρισκόμαστε .Εάν δεν μοιραστούμε τα υπάρχοντά μας με το συνάνθρωπο μας χαθήκαμε γιατί ο κόσμος είναι μικρός και δεν πρόκειται να πάρουμε τίποτα μαζί μας. Εάν δεν ανοίξουμε απλόχερα τα χέρια και να μοιράσουμε αγάπη σε ὅποιον την χρειάζεται δεν πρόκειται και να πάρουμε ,μόνο αν νιώσουμε την αξία της ανιδιοτέλειας θα ευτυχίσουμε χωρίς αυτήν θα είμαστε πάντα δυστυχημένοι ὅτι κι αν έχουμε. Το πρώτο μυστικό λοιπόν είναι να ανοίξουμε την καρδιά μας και το δεύτερο το μυαλό μας

Γιατί αν δεν ευαισθητοποιηθούμε, δεν προβληματιστούμε η λύση δεν θα 'ρθει απ' τον ουρανό. Αν δεν μάθουμε να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας με δυναμισμό και αυτοπεποίθηση δεν θα μας τα παραχωρήσει κανείς, αν δεν μάθουμε να σηκώνουμε το ανάστημά μας χωρίς φόβο θα είμαστε πάντα υπό **.Αν δεν αλλάξουμε εμείς πρώτα ο κόσμος δεν θα αλλάξει ποτέ.** (Αντωνία Χαιρετάκη Γ')

«Η ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ»

Η οικοδόμηση και το μέλλον της Ευρώπης πρέπει να βασίζεται πάνω σε κάποιες βασικές αρχές οι οποίες θα τη βοηθήσουν να δημιουργήσει ένα καλύτερο αύριο. Η μεγάλη Ευρώπη θα πρέπει να είναι ανοιχτή και να βοηθήσει τον Τρίτο Κόσμο και ολόκληρη τη Γη. Το χρήμα, οι επιχειρήσεις και τα υλικά συμφέροντα δε θα πρέπει να παίζουν πρωτεύοντα ρόλο, αλλά αυτό που θα πρέπει να κυριαρχήσει περισσότερο είναι η ενασχόληση με την παιδεία και τον πολιτισμό. Η Ευρώπη θα πρέπει να γίνει η ήπειρος των δικαιωμάτων του ανθρώπου, η ήπειρος της γυναίκας και του παιδιού. Θα πρέπει να είναι πιο δίκαιη και να καταπολεμήσει τις ανισότητες, την ανεργία και τον αποκλεισμό. Η ισορροπία ανάμεσα στους ανθρώπους, τα ζώα και τη φύση θα πρέπει να είναι από τα πιο κύρια χαρακτηριστικά της.

Ο άνθρωπος πρέπει να παλέψει πολύ για να δημιουργήσει μια Ευρώπη, η οποία θα διέπεται από τις παραπάνω βασικές αρχές. Ωστόσο αυτή η εικόνα της Ευρώπης βρίσκεται στο μακρινό μέλλον. Η σημερινή Ευρώπη βρίσκεται στην άλλη όχθη του ποταμού. Τα κυριότερα χαρακτηριστικά της είναι ο νεοπλουτισμός, τα υλικά συμφέροντα, το γρήγορο και εύκολο χρήμα κ.α. Ο άνθρωπος που ζει σήμερα στην Ευρώπη ενδιαφέρεται να γίνει πλούσιος με οποιοδήποτε τρόπο, ενώ η ευρωπαϊκή κοινωνία χαρακτηρίζεται από ανισότητες, ανεργία και οποιαδήποτε άλλη μορφή αποκλεισμού. Η παιδεία και ο πολιτισμός έχουν πάρει δεύτερο ρόλο έχοντας ξεχάσει όλη την πολύτιμη πολιτισμική μας κληρονομία. Και το κυριότερο από όλα; Τα

ανθρώπινα δικαιώματα έχουν χάσει το σεβασμό τους και η ισορροπία ανάμεσα στους ανθρώπους δύσκολα διατηρείται.

Η οικοδόμηση της μεγάλης, της νέας Ευρώπης, όπου θα κυριαρχεί το ήθος και η δικαιοσύνη, είναι ένα δύσκολο έργο. Δεν είναι όμως ακατόρθωτο, και αυτή που μπορεί να το καταφέρει είναι η νέα γενιά. Μόνο εμείς οι νέοι μέσα από αδιάκοπη προσπάθεια, αγάπη και πάθος θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μια νέα Ευρώπη, μια μεγάλη Ευρώπη για μας και για τους μελλοντικούς Ευρωπαίους πολίτες.

Κατάκη Βαγγελιώ Γ'

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Εάν δοκιμάσουμε να κάνουμε μια ιστορική αναδρομή στην οικονομική κατάσταση της Ελλάδος από το 1824 που σύναψε το πρώτο δάνειο με την Αγγλία έως ακόμη και σήμερα θα διαπιστώσουμε πολλά πράγματα. Καταρχήν την μεγάλη παράδοση των Ελλήνων όχι μόνο στα δάνεια αλλά ακόμα και στα μνημόνια και δεύτερο και εξίσου σημαντικό την συνήθεια της Ελλάδος να πιάνετε κορόιδο και να βρίσκεται πάντα χρεωμένη για ασύστολες και άσκοπες δαπάνες.

Το 1824 ήταν όπως είπαμε το πρώτο μας δάνειο ενώ η ελληνική επανάσταση του '21 εξελισσόταν όχι και τόσο ομαλά καθώς πλήττονταν από ισχυρό πρόβλημα οργάνωσης και εμφανές έλλειψη απαραίτητου στρατιωτικού εξοπλισμού. Για να μην αναφέρω για τον εμφύλιο που είχε δημιουργηθεί για το ποιος θα κυβερνάει το νέο ελληνικό κράτος ,ακόμα δεν τον είδαμε Γιάννη τον βαφτίσαμε. Τότε λοιπόν τα λεφτά που λογικά έπρεπε να πάνε στον στρατό και σε πολεμοφόδια , πήγαν στην εξυπηρέτηση ατομικών συμφερόντων που προέρχονταν από ατομικές φιλοδοξίες και κυρίως ματαιοδοξίες για την κατάκτηση της γνωστής σε όλους μας "καρέκλας" του θρόνου ,δηλαδή της ελληνικής εξουσίας. Με λίγα λόγια το πρώτο ελληνικό δάνειο σπαταλήθηκε σε χρηματισμούς ,δωροδοκίες ,ρουσφέτια και μακάρι το κακό να σταματούσε εδώ.

Μετά λοιπόν και απ' το δάνειο του '25 που είχε την ίδια κατάληξη με αυτό του '24 πάμε να δούμε τώρα τι έγινε με το δάνειο του 1832 το οποίο είναι αξιοσημείωτο το ότι οι Έλληνες δεν το είχαν ζητήσει αλλά και ούτε το είχαν υπογράψει ποτέ .Το δάνειο αυτό είχε υπογραφεί *εξ ονόματος της Ελλάδος* από της Μεγάλες Δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) που όπως πάντα ήταν τόσο γενναιοδωρες μαζί μας που εκτός του ότι μας έστειλαν βασιλιά τον ανήλικο Βαυαρό Όθωνα με την αντιβασιλεία του και 3.000 Βαυαρούς στρατιώτες με την πρόφαση ότι εμείς ήμασταν ανάξιοι να κυβερνήσουμε την χώρα μας και ότι τους χρωστούσαμε ήδη δύο δάνεια ,μας πρόσφεραν ως δώρο και ένα υπέροχο δάνειο που ανερχόταν της 60.000.000 δραχμές και είχε τοκογλυφικούς όρους που κανείς μας δεν διάβασε ως συνήθως, ίσως γι αυτό και να την πληρώνουμε πάντα εμείς και εκεί που τα άλλα κράτη δανείζονται με επιτόκιο 3 και 4 της εκατό εμείς να παίρνουμε 13 και 14 της εκατό . Αναρωτιέστε όμως που πήγαν όλα αυτά τα λεφτά; Πάντως σίγουρα όχι στον φτωχό και πολύ βασανισμένο ελληνικό λαό. Αυτά τα λεφτά για να ακριβολογούμε δεν κατάφεραν ποτέ να καταφτάσουν στον ελληνικό χώρο παρά της μάταιες προσπάθειες. Χάθηκαν στον δρόμο .Πιο συγκεκριμένα σπαταλήθηκαν στους τοκογλυφικούς όρους ,στην πλουσιοπάροχη φιλοξενία του βασιλιά που μας επέβαλαν και της αντιβασιλείας του ,στους αυτοδιορισμένους μεσάζοντες για την παραλαβή του δανείου, σε αποζημίωση των Τούρκων που μας επεβλήθη πάλι από τις Μεγάλες Δυνάμεις (και λέω εγώ τώρα γιατί να πληρώνουμε εμείς πάντα αποζημιώσεις σε όλους και οι φίλοι μας οι Γερμανοί να μην πληρώνουν δεκάρα για τόσες καταστροφές που μας έκαναν και τόσο χρυσό που μας πήραν; Τυχαίο δεν νομίζω) και φυσικά στην συντήρηση του βαυαρικού στρατού ο οποίος δεν προσέφερε πουθενά παρά μόνο ζημίωσε την χώρα και όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και ο Παπαντωνίου "3.000 βαυαρικός στρατός χρήσιμος μόνο για να μείνουν εξαιτίας του νηστικοί, άνεργοι και απελπισμένοι οι Έλληνες που πολέμησαν το '21"και επίσης όπως δικαίως ακουγόταν τότε "Οι Έλληνες πλήρωσαν μια περιουσία για να φέρουν Βαυαρικό στρατό στην Ελλάδα κι έπειτα ξαναπλήρωσαν άλλα τόσα για να τον ξεφορτωθούν". Συνοψίζοντας το δάνειο του 1832 το μόνο που έκανε "*περνώντας*" από την Ελλάδα ήταν να την αφήσει είκοσι φορές πιο χρεωμένη από τι ήδη ήταν.

Όλοι αυτοί οι λάθος χειρισμοί δεν μπορούσαν φυσικά για άλλη μια φορά να επιτρέψουν στην Ελλάδα να είναι συνεπής στις υποχρεώσεις της. Εξάλλου πως είναι δυνατόν μια χώρα χωρίς καθόλου ανάπτυξη και με τεράστιες ελλείψεις που ξαφνικά βρίσκεται υπερχρεωμένη σε ασύστολες δαπάνες να αντεπεξέλθει στους τοκογλυφικούς όρους των δανειστών της. Έτσι το 1843 υπογράφουμε το πρώτο μνημόνιο της Ελλάδος, γνωστή μας υπόθεση και ακόμα πιο γνωστά τα μέτρα που λήφθηκαν .

- Απολύθηκε το 1/3 των δημοσίων υπαλλήλων και όσοι παρέμειναν δέχθηκαν μείωση 20%
- Σταμάτησε τελείως η χορήγηση συντάξεων που τότε ήταν έτσι και αλλιώς περιορισμένη
- Μειώθηκαν κατά 60% οι στρατιωτικές δαπάνες
- Επιβλήθηκε προκαταβολή των φόρων του εισοδήματος και αγροτικής παραγωγής
- Αυξήθηκαν οι δασμοί και οι φόροι χαρτοσήμου
- Απολύθηκαν όλοι οι μηχανικοί του δημοσίου και σταμάτησαν όλα τα δημόσια έργα

- Περαιώθηκαν όλες οι φορολογικές υποθέσεις
- Νομιμοποιήθηκαν όλα τα αυθαίρετα
- Καταργήθηκαν όλες οι διπλωματικές αποστολές στο εξωτερικό
- Καταργήθηκαν εντελώς όλες οι υγειονομικές υπηρεσίες του κράτους κ.τ.λ

Όλα αυτά μήπως σας θυμίζουν κάτι; Όχι δεν μιλάμε για το μνημόνιο που υπογράφηκε προ λίγων ημερών μιλάμε για ένα μνημόνιο που υπογράφηκε πριν 169 χρόνια που όμως με μικρές αλλαγές θυμίζει αυτούσιο το σημερινό. Το οποίο είναι σαν θρίλερ μυστηρίου καθώς κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με ακρίβεια που μπορεί να κατάληξη και τι συνέπειες μπορεί να επιφέρει στην Ελληνική πραγματικότητα. Ίσως λοιπόν αν μπορούσαμε αφού μελετήσουμε διεξοδικά και κατανοήσουμε το μνημόνιο του 1843 να κατανοήσουμε και το δικό μας και να μπορέσουμε να αντιληφθούμε τι μας περιμένει και ποια θα είναι η ροή της ιστορίας μας .

Τα μέτρα λοιπόν αυτά όσο σκληρά κι αν ήταν δεν είχαν καμία απολύτως απόδοση, καθώς η αγορά είχε στεγνώσει εντελώς αφού ο κόσμος δεν είχε πλέον τίποτα και το κράτος συνέχιζε να απαιτεί όλο και περισσότερα .Την περίοδο αυτή ακολούθησε μια μεγάλη οικονομική ύφεση έως και το 1893 όπου ο Χαρίλαος Τρικούπης τότε πρωθυπουργός της Ελλάδος δηλώνει και επισήμως την δεύτερη πτώχευση της Ελλάδος αφού η πρώτη είχε γίνει το 1827 ανεπίσημα και αντιμετωπίστηκε από τον Ιωάννη Καποδίστρια και την κυβέρνηση του. Η συνέχεια είναι πανομοιότυπη της τότε κατάστασης και ακολουθήθηκε από ένα πλήθος δανείων που κάθε ένα διατίθονταν για την εξόφληση των προηγούμενων και άφηνε την Ελλάδα ακόμα πιο χρεωμένη. Επίσης με την ίδια λογική συνεχίστηκαν τα μνημόνια και το 1899 μπήκαμε σε δημόσιο οικονομικό έλεγχο δηλαδή μια ξένη επιτροπή (κάτι σαν το σημερινό ΔΝΤ ή την Τρόικα) κατέφθασε στον ελληνικό χώρο με σκοπό να επιβλέπει την τήρηση του μνημονίου και να διαχειρίζεται τα κυριότερα έσοδα του δημοσίου, τα οποία πήγαιναν για την αποπληρωμή του χρέους .Με αυτό τον τρόπο ήμασταν καταδικασμένοι να ζούμε υπό την υποτελεία κάποιων άλλων που μας έλεγχαν πλήρως.

Αλλά θεωρώ ότι το αναλύσαμε αρκετά και θα χάσουμε την ουσία η οποία δεν είναι να μάθουμε

απλά πληροφοριακά κάποια πράγματα αλλά να κατανοήσουμε την κατάσταση που βιώνουμε σήμερα η οποία έχει τις ρίζες της στο παρελθόν και να διδαχθούμε από τα λάθη μας όσα περισσότερα γίνεται καθώς αυτός είναι και ο σκοπός τους. Η σημερινή κατάσταση άρα δεν πρέπει να είναι και κάτι τόσο καινούριο για μας καθώς είναι επανάληψη της ιστορίας .Το σημαντικό είναι βλέποντας τα επανειλημμένα λάθη του παρελθόντος να σταματήσουμε να ρίχνουμε ευθύνες ο ένας στον άλλο και να γινόμαστε δούλοι της ματαιοδοξίας και του εγωισμού μας που μας οδηγούν συχνά σε μάταιες συγκρούσεις και εμφύλιους . Με αποτέλεσμα να ασχολιόμαστε με ανούσια πράγματα βάζοντας το ατομικό συμφέρον πάνω από το κοινωνικό και να μην ψάχνουμε ενωμένοι λύσεις για τα κοινωνικά προβλήματα με βάση το κοινωνικό καλό. Αυτό είναι που μας οδήγησε κι ως εδώ. Σταματήστε λοιπόν να ρίχνεται ευθύνες στους άλλους και αναλάβετε τις δικές σας.

Διεκδικήστε ένα καλύτερο αύριο για σας και για τα παιδιά σας, προσπαθήστε να γίνεται δραστήριοι πολίτες. Δεν φταίνε οι άλλοι όταν μας εκμεταλλεύονται φταίμε εμείς που δεν διεκδικούμε τα δικαιώματά μας οι άλλοι απλά κοιτούν το συμφέρον τους , εμείς τι κάνουμε;'

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ VS ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Στις μέρες μας ο ρατσισμός είναι ένα φαινόμενο που πλήττει σε μεγάλο βαθμό την κοινωνία και ταυτόχρονα αποτελεί εμπόδιο στην

πνευματική της ανάπτυξη. Ρατσισμός είναι, κυρίως, η διαίρεση των ανθρώπων σε ανώτερους και κατώτερους ανάλογα με το χρώμα, την καταγωγή, τη θρησκεία, αλλά και από άλλες προσωπικές τους επιλογές. Είμαι σίγουρη πως ο καθένας από εμάς έχει υπάρξει ρατσιστής, έστω και για ένα λεπτό, αλλά και έχει βιώσει το ρατσισμό από τους άλλους. Όλα αυτά όμως, έχουν ως αποτέλεσμα ο κάθε άνθρωπος να φοβάται να εκφραστεί ελεύθερα και να πει την άποψη του. Ακόμη περισσότερο η οικονομική κρίση, η οποία πλήττει τη χώρα μας αλλά και πολλές ακόμη, οδηγεί στην έξαρση του ρατσισμού ο οποίος διογκώνεται όλο και περισσότερο. Η κακή οικονομική κατάσταση έφερε νέα μοντέλα ρατσισμού τα οποία επιδεινώνουν τις σχέσεις μέσα σε μια κοινωνία. Εκεί γεννιέται το εξής

ερώτημα. Αποτελεί τελικά ο ρατσισμός νάρκη στα θεμέλια της δημοκρατίας;

Μα φυσικά και ναι! Γιατί ως γνωστών μια χώρα η οποία θέλει να λείει πως έχει δημοκρατικό πολίτευμα δεν μπορεί να συμβαδίσει με τα πρότυπα ρατσισμού που, πιθανόν, να επικρατούν μέσα σε αυτή. Δημοκρατία σημαίνει εκφράζω την γνώμη μου ελεύθερα και χωρίς φόβο, οποια κι αν είναι αυτή, και την υποστηρίζω με πείσμα και αποφασιστικότητα. Ο ρατσισμός, όμως, δε νομίζετε ότι κατά κάποιο τρόπο στερεί από τον καθένα που τον βιώνει το δικαίωμα αυτό; Τα άτομα αυτά είναι αναγκασμένα να μένουν στο περιθώριο επειδή κάποιοι άλλοι τους έχουν βάλει εκεί. Δεν μπορούν να εκφράσουν την γνώμη, φοβούμενοι την κριτική που θα δεχτούν από τους άλλους, επειδή οι απόψεις τους δεν συμβαδίζουν με τα δικά τους πιστεύω, επειδή απλά είναι διαφορετικοί από αυτούς. Άδικο, δε νομίζετε;

Στόχος της δημοκρατίας είναι η πολυφωνία, η διαφορετικότητα των απόψεων, το δικαίωμα του καθενός να πει τη γνώμη ελεύθερα. Για σκεφτείτε λίγο, όλα αυτά επικρατούν στη σημερινή Ελλάδα; Όχι! Επομένως, μπορούμε να θεωρούμαστε και να αποκαλούμαστε δημοκρατική χώρα; Και πάλι όχι. Μπορούμε όμως να γίνουμε! Αρκεί να αναλογιστούμε τα παραπάνω και να δημιουργήσουμε μια χώρα όπου οι λέξεις ρατσισμός δεν θα έχει θέση στο λεξιλόγιό μας.

Συμπεραίνοντας, όπως θα παρατηρήσατε και οι ίδιοι οι λέξεις ρατσισμός και δημοκρατία δεν πάνε μαζί. Είναι όπως ο σκύλος και η γάτα. Μπορούν να συνυπάρξουν αυτά τα δυο; Κομματάκι δύσκολο! Έτσι και η δημοκρατία με τον ρατσισμό. Μπορούμε, όμως, να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο όπου όλοι οι άνθρωποι θα είναι ίσοι και δε θα υπάρχει ίχνος ρατσισμού. Στο χέρι μας είναι!

Κατάκη Βαγγελιώ Γ

Έχεις γράμμα....

Σπήλι 11\11\11

Αγαπητέ Γιώργο,

Έλαβα το γράμμα σου και συγνώμη που καθυστέρησα την απάντησή μου αλλά μας έχουν ταράξει στα μαθήματα οι καθηγητές. Αλλά δεν σου γράφω γι αυτό. Ήθελα να συζητήσουμε κάτι επίκαιρο και πολυσυζητημένο που μου ανέφερες κι εσύ στο γράμμα σου, την κατάσταση της Ελλάδος.

Η οικονομική κρίση και το χρηματιστήριο είναι σίγουρα παγκόσμια προβλήματα. Παρόλα αυτά στην Ελλάδα τα πράγματα είναι δραματικά. Αλλά το πιο γελοίο είναι η εξουσία μας, έχουν καταλάβει φαίνεται ότι πάμε απ' το κακό στο χειρότερο και κοιτάζουν πως να την κάνουν με ελαφρά πηδηματάκια παίρνοντας φτυσικά πρώτα όσα μπορούν. Παρόλα αυτά μπορεί η πολιτική να έχει το 80% της ευθύνης για εδώ που φτάσαμε αλλά όσο ενεργός πολίτης κι αν προσπαθώ να γίνω είναι αδύνατον να την έχω ως προτεραιότητα μου. Πίσω απ' όλα παίζονται μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τους βαρέθηκα πλέον.

Οι προτεραιότητές μου είναι άλλες όπως για παράδειγμα τι κάνουν οι άνθρωποι, στην κρίση. Λιότι τα προβλήματα όπως πάντα δεν τα έχει η εξουσία αλλά ο απλός λαός. Εμάς εδώ δεν μας έχει πιάσει τόσο πολύ στην ύπαιθρο αλλά στα μεγάλα αστικά κέντρα όπως η Αθήνα ή η Θεσσαλονίκη τα προβλήματα είναι επιβίωσης. Οι άνθρωποι καθημερινά δέχονται μειώσεις ή απολύονται χωρίς λόγο. Με αποτελέσματα επικρατεί δουλειά, όλοι οι εργαζόμενοι σκύβουν το κεφάλι και οι εργοδότες τους εκμεταλλεύονται με κάθε τρόπο. Η κατάσταση έχει γίνει σαδιστική και φοβάμαι ότι τα χειρότερα μας περιμένουν. Και ότι το μέλλον που ονειρευόμασταν θα προκαθοριστεί από τα λάθη των μεγαλύτερων κάτι που είναι δύσκολο να αλλάξει.

Το μόνο που ελπίζω είναι κάτι που είχα ακούσει κάποτε ότι κάθε τι έχει τα καλά και τα κακά του κι αν κάτι που έρχεται σου φαίνεται μόνο κακό είναι απλά επειδή δεν έχει προλάβει να μας δείξει ακόμα τα καλά του στοιχεία. Ελπίζω να τα πούμε σύντομα και να προβληματίζεσαι όπως κι εγώ με αυτά που όμως αντιμετωπίζονται με πείσμα, αποφασιστικότητα, θέληση και αισιοδοξία.

Με πολλά φιλά,

ΤΟΝΙΑ

Για σένα.....

Μέχρι πριν ένα μήνα, η μάνα μου ήταν άνεργη. Τώρα όμως είναι εργαζόμενη. Δουλεύει πέντε ώρες κάθε μέρα. Στην αρχή μου άρεσε η ιδέα ότι θα λείπει από το σπίτι και θα κάνω ό,τι θέλω. Αλλά σύντομα άλλαξα γνώμη.

Από τη μια είναι καλό να δουλεύουν οι γονείς, γιατί υπάρχει οικονομική άνεση και σου προσφέρουν υλικά αγαθά. Δε ζορίζονται τόσο πολύ να πληρώσουν τους λογαριασμούς και τα άλλα απαραίτητα. Και η μητέρα νιώθει χρήσιμη, δραστήρια και ολοκληρωμένη. Αλλά γυρνάει σπίτι κουρασμένη ψυχικά και σωματικά. Δεν έχει χρόνο, γιατί πρέπει να ψήσει και να κάνει τις δουλειές του σπιτιού. Έπειτα είναι τόσο κουρασμένη που με παραμελεί λιγάκι. Δε ρωτάει για τίποτα και δεν την ενδιαφέρουν καθόλου τα προβλήματά μου. Πάει να κοιμηθεί και όταν ξυπνάει, εγώ λείπω. Είμαι αγγλικά. Γυρνάω και πρέπει να διαβάσω. Όλη η μέρα πέρασε και δε μίλησα καθόλου με τη μαμά μου. Μερικές φορές δεν είναι έτσι αλλά αυτές είναι ελάχιστες. Επειδή, λοιπόν, λείπει από το σπίτι, τις δουλειές τις αναλαμβάνουμε εγώ και η αδερφή μου. Είναι δύσκολα αλλά υπάρχουν και τα θετικά. Όπως ήδη ανέφερα, μας προσφέρει υλικά αγαθά, οικονομική στήριξη και νιώθει ότι σε κάτι επιτέλους είναι χρήσιμη.

Ίσως η μητέρα να είναι χρήσιμη στο σπίτι πιο πολύ από ότι νόμιζα τελικά. Όχι όμως μόνο για τις καθημερινές δουλειές του σπιτιού, αλλά είναι το ψυχολογικό στήριγμα κάθε παιδιού. Ενδιαφέρεται για σένα, ρωτάει αν είναι όλα καλά, αν οι συμμαθητές σου σου φέρονται με ωραίο τρόπο και φροντίζει να είσαι καθαρός και διαβασμένος. Είναι πάντα εκεί, όταν τη χρειάζεσαι και το χάδι της σου δίνει δύναμη. Μόνο όταν απουσιάσει, θα καταλάβει κανείς πόσο σημαντικό ρόλο παίζει η μητέρα στη ζωή μας.

Μαμά συγγνώμη, που τόσο καιρό φερόμουν εγωιστικά και σκεφτόμουν μόνο τον εαυτό μου. Δε σκέφτηκα ότι και εσύ έχεις ανάγκες και δεν αντιλήφθηκα πόσο σημαντική είσαι στη ζωή μου, είτε δουλεύεις είτε όχι.

Κάθε παιδί που θα το διαβάσει, θα ήταν καλό να αποκτήσει σεβασμό και κατανόηση προς τη μητέρα του και να προσπαθήσει να βρει λίγο ελεύθερο χρόνο να περάσει μαζί της. Και κάθε μανούλα να ξέρει ότι το παιδί της σίγουρα την αγαπάει και την έχει ανάγκη, ακόμα και όταν δεν της το λέει.

Μανούλα σ' αγαπάω.....

Ιζαμπέλα Βρόνιακ Β

Νεανικά χρόνια

Η Μαρία Σκουοντόφσκα γεννήθηκε το 1867 στη Βαρσοβία . Ο πατέρας της ήταν καθηγητής φυσικής και μαθηματικών και υποδιευθυντής σε ένα Λύκειο θηλέων της Βαρσοβίας ενώ η μητέρα της, Μαρία ήταν καθηγήτρια σε σχολή της ίδιας πόλης. Από μικρή ξεχώριζε στο σχολείο για τις ικανότητες της, κυρίως στην φυσική και στα μαθηματικά. Η δυστυχία όμως δεν άργησε να χτυπήσει την πόρτα της οικογένειάς της. Το 1876 η αδελφή της, Σοφία, πέθανε από τύφο, ενώ το 1878 η μητέρα της, Μαρία, απεβίωσε. Παρ' όλες τις κακουχίες η Μαρία Σκουοντόφσκα συνέχισε τις σπουδές της σε κρατικό γυμνάσιο και αποφοίτησε με επιτυχία. Εκείνη την εποχή δεν επιτρεπόταν η φοίτηση γυναικών στα πολωνικά πανεπιστήμια, με αποτέλεσμα να πρέπει να μετακομίσει στο εξωτερικό. Όμως η φτώχεια της οικογένειας την ανάγκασε να αναζητήσει

εργασία ως γκουβερνάντα και δασκάλα σε πλούσιες οικογένειες, ενώ ταυτόχρονα, παρακολούθησε μαθήματα στο παράνομο «Κινητό Πανεπιστήμιο». Εκείνη την περίοδο μεγάλο μέρος του μισθού της το έστειλε στην αδελφή της, Μπρονισουάβα, που σπούδαζε ιατρική στο Παρίσι.

Σπουδές

Το 1891, σε ηλικία 24 ετών, μετακόμισε στο σπίτι της μεγαλύτερης αδελφής της, Μπρονισουάβα, στο Παρίσι για να παρακολουθήσει μαθήματα στη σχολή Θετικών επιστημών του πανεπιστημίου της Σορβόνης. Τα φοιτητικά της χρόνια ήταν δύσκολα λόγω των οικονομικών δυσκολιών που αντιμετώπιζε. Μάλιστα κατά τη διάρκεια της διαμονής της στο Καρτιέ Λατέν περιόρισε σε τόσο μεγάλο βαθμό τα γεύματά της, ώστε λιποθύμησε και αναγκάστηκε να επιστρέψει, ύστερα από πιέσεις του γαμπρού της, Καζίμιερζ Ντουούσκι, στο σπίτι της αδελφής της. Αφού ανέρρωσε, επέστρεψε στο δικό της διαμέρισμα. Σημαντική οικονομική ενίσχυση για τη συνέχιση των σπουδών της έλαβε από ένα πολωνικό ίδρυμα, το οποίο της παραχώρησε υποτροφία 600 ρουβλίων. Η καθημερινή της ζωή περιελάμβανε διάβασμα και λίγες ώρες ύπνου, ενώ απέφευγε να κάνει παρέα με Γάλλους και διατηρούσε επαφές μόνο με λιγοστούς Πολωνούς φοιτητές και επιστήμονες. Τελικά η Μαρία Σκουοντόφσκα αποφοίτησε από το πανεπιστήμιο της Σορβόνης με τα πτυχία των μαθηματικών, της χημείας και της φυσικής.

Η γνωριμία της με τον Πιερ Κιουρί

Η Μαρία Σκουοντόφσκα συνάντησε για πρώτη φορά τον Πιέρ Κιουρί τον Φεβρουάριο του 1894. Ο Πιέρ Κιουρί είχε σπουδάσει φυσική στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης και ήταν μερικά χρόνια μεγαλύτερος της. Το 1895 παντρεύτηκαν και από τότε η Μαρία Σκουοντόφσκα απέκτησε το επώνυμο Κιουρί, με το οποίο έγινε ευρέως γνωστή. Απέκτησαν δυο κόρες την Ειρήνη και την Εύα. Μετά τον γάμο της με τον Πιέρ Κιουρί η Μαρία συνέχισε τις επιστημονικές έρευνές της.

Το 1906 ο Πιέρ Κιουρί παρασύρθηκε από άμαξα και σκοτώθηκε.

Τίτλοι και διακρίσεις

Το 1903 η Μαρία Κιουρί έλαβε τον τίτλο του διδάκτορα του Πανεπιστημίου της Σορβόνης με βαθμό Άριστα. Τον ίδιο χρόνο το ζεύγος Κιουρί βραβεύθηκε με το Νόμπελ Φυσικής, το οποίο μοιράστηκαν με τον Ανρί Μπεκερέλ. Επίσης το 1903 βραβεύθηκαν από τη Βασιλική Εταιρεία του Λονδίνου με το βραβείο Davy . Τον επόμενο χρόνο έλαβαν το βραβείο Matteucci. Το 1906 η Μαρία Κιουρί γινόταν **η πρώτη γυναίκα στη Γαλλία που της δινόταν έδρα πανεπιστημίου**, ενώ ήταν επίσης **η πρώτη γυναίκα που έδωσε διάλεξη στο πανεπιστήμιο της Σορβόνης**. Το 1911 βραβεύθηκε με το Νόμπελ Χημείας από τη Σουηδική Ακαδημία Επιστημών . **Είναι η μοναδική μέχρι σήμερα περίπτωση επιστήμονα που κέρδισε δύο βραβεία Νόμπελ**. Το 1921 επισκέφθηκε τις Η.Π.Α. και προσκλήθηκε σε επίσημο δείπνο από τον πρόεδρο των Η.Π.Α. Ουόρεν Χάρντινγκ, που της δώρισε ένα γραμμάριο ραδίου αξίας 200.000 δολαρίων, το οποίο με τη σειρά της δώρισε στο Ινστιτούτο Ραδίου του Παρισιού. Τον ίδιο χρόνο αναγορεύεται επίτιμη διδάκτωρ σχεδόν σε όλα τα πανεπιστήμια των Η.Π.Α., ενώ γίνεται και επίτιμη δημότης της Νέας Υόρκης. Τον Φεβρουάριο του 1922 η Μαρία Κιουρί εκλέγεται από την Ιατρική Ακαδημία του Παρισιού «ελεύθερος εταίρος» της. Μερικούς μήνες αργότερα εκλέγεται από το συμβούλιο της Κοινωνίας των Εθνών μέλος της διεθνούς επιτροπής πνευματικής συνεργασίας. Το 1929 ξαναεπισκέφθηκε τον Λευκό Οίκο, προσκεκλημένη του

προέδρου των Η.Π.Α. Έντγκαρ Χούβερ. Αξίζει να σημειωθεί ότι πρωτοστάτησε στην ίδρυση του Ινστιτούτου Ραδίου στην Βαρσοβία, το οποίο εγκαινίασε το 1932, παρουσία του προέδρου της Πολωνικής Δημοκρατίας. Το 1944 ονομάστηκε προς τιμήν της το Πολωνικό πανεπιστήμιο Μαρία Σκουοντόφσκα-Κιουρί. Τέλος, η επιστημονική κοινότητα, σε ένδειξη σεβασμού προς την Μαρία Κιουρί, έδωσε το όνομά της σε μονάδα μέτρησης της ραδιενέργειας (το κιουρί ή Ci) και στο τεχνητό χημικό στοιχείο με ατομικό αριθμό 96 (το κιούριο). Επίσης η Μαρία Κιουρί απεικονιζόταν σε χαρτονομίσματα στη Γαλλία και στην Πολωνία.

Τελευταία χρόνια

Το 1912 η Μαρία Κιουρί χειρουργήθηκε στα νεφρά. Από το 1933 η υγεία της είχε κλονιστεί σημαντικά λόγω της έκθεσής της στην ραδιενέργεια. Έτσι, στις 4 Ιουλίου του 1934 η Μαρία Κιουρί απεβίωσε (έπασχε από λευχαιμία), αφήνοντας πίσω της πραγματικά μεγάλο έργο. Ενταφιάστηκε δίπλα στον άντρα της στο κοιμητήριο του Σο. Το 1995 τα οστά της μεταφέρθηκαν στο Πάνθεον, το μαυσωλείο στο οποίο βρίσκονται θαμμένοι οι «μεγάλοι άνδρες» της Γαλλίας. Η Μαρία Κιουρί θεωρείται από τον καθηγητή της Ιατρικής Πιερ Ρεγκό ένα από τα πρώτα θύματα της ραδιενέργειας.

Ιζαμπέλα Βρόνιακ Β

"ΟΙ ΑΛΛΟΙ"

Οι άλλοι οι τριγύρω μου και οι συνάθρωποί μου,
 όλους αυτούς τους εκτιμώ και είναι αγαπητοί μου.
 Παντού να πάω θέλω εγώ, τον κόσμο να γυρίσω,
 να βρω ανθρώπους διαλεκτούς για να τους εχαρίσω.
 Εκείνοι ξεχωρίζουνε με διαφορά απ' τους άλλους,
 αφού αγάπη δίνουνε σε αγνώστους και μεγάλους.
 Όποιους και αν πάρεις, φίλους μου γνωστούς και συγγενείς μου,
 όλοι τους είναι άνθρωποι σπουδαίοι στη ζωή μου.
 Διότι μου συμπαραστέκονται σε κάθε συμφορά μου,
 και σε ό,τι και να μου συμβεί αυτοί θα 'ναι κοντά μου!
 Αξίζει όμως να σας πω για τσι συμμαθητές μου,
 αφού 'ναι πάντα δίπλα μου σε ούλες τις συμφορές μου.
 Υπάρχουν όμως και μερικοί που κάνουν φασαρία,
 μα με τις πράξεις τους αυτές, γίνονται αφασία.
 Άλλοι είναι κατσούφηδες, διόλου δεν μιλάνε,
 κι αυτοί 'ναι όμως διαλεκτοί, γιατί μας αγαπάνε.
 Θόρυβο κάνουν μερικοί, μας κάνουν και γελάμε,
 και αυτοί 'ναι ιδιαίτεροι, γιατί μας ξεξυπνάνε.
 Άλλοι τους είναι ζόρικοι και μόνο πως φωνάζουν,
 όμως είναι ευαίσθητοι και στην καρδιά στενάζουν.
 Πολλοί μόνο διαβάζουνε κι είναι προς όφελός τους,
 και κάνουν ό,τι τος επεί μόνο ο δάσκαλός τους.
 Είναι άλλοι που χαζεύουνε τίποτα δεν τους νοιάζει,
 και ό,τι και αν τους επεί κανείς αυτούς δεν τους πειράζει.
 Πολλοί πάλι καπνίζουνε, μα τι καταλαβαίνουν;
 νομίζουν πως είναι έξυπνοι μα την ζωή τους παίζουν.
 Και δεν υπάρχει αλφάβητο και λέξεις να ταιριάξω,
 τσ' άνθρωπος αφού θέλω εγώ να σας παρουσιάσω.
 Κοιτάξτε τον διευθυντή, που είναι στο σχολειό μας,
 ίσως να είναι αυστηρός, μα είναι προς όφελός μας.
 Είναι και οι καθηγήτριες ούλες τους αφασία,
 και ας είναι και παράξενες δεν έχει σημασία.
 Χάνουνε άνθρωποι πολλοί στο τέλος την πνοή τους,
 άλλοι τους ζουν, μα δύσκολα κρατιούνται στην ζωή τους,
 Πολλοί ετούτη την στιγμή τραβάνε τα μαλλιά τους,
 γιατί πληρώνουν δυστυχώς μεγάλα σφάλματά τους.
 Άλλος θα νιώθει μοναξιά και άλλος στενοχώρια,
 ο ένας θέλει συντροφιά και ο άλλος παρηγόρια.
 Κάποιος κοντά σου έρχεται και θέλει μια αγκαλιά σου,
 μην του την αρνηθείς εσύ κι ας είσαι στα καλά σου.
 Γι σένανε θα 'τανε καλό και να το καταλάβεις,
 γιατί αργά ή γρήγορα αγάπη θε'να λάβεις.
 Όλοι τους είναι άνθρωποι ένα μόνο ζητούνε,
 και την "αγάπη" πάντοτε ψάχνουνε για να βρούνε!!!

ΦΕΓΓΑΡΙ

Χθες στα σκοτάδια πάλι φώτισες εσύ
την σπλωμένη από αμαρτίες τούτη γη.
Και έπιασες κουβεντούλα με τα άστρα,
και είδες την κυρία στην ταρατάσα.
Μα αλήθεια θα μπορούσες να μου πεις
τι γνώμη έχεις για την άδοξη μας γη;
Όλοι γυρεύουν στον παράδεισο να πάνε
μα τι είναι τούτο πια καθόλου δεν λογάνε.
Όλοι ζητάνε δαχτυλίδια για να βρούνε
κι όμως δεν ξέρουν πια καθόλου να 'γαπούνε .
Όλοι όσοι σ' αγναντεύουνε τα βράδια,
αποζητούν στην μοναξιά τους λίγα χάδια.
Όλοι πάνω σε τούτη 'δω την γη
δεν έχουν μέλλον σαν προβάλει η αυγή.
Γιατί δεν ξέρουν που να επενδύσουν
και την μπουτίκ τους μόνο παν να ντύσουν.
Μέχρι να μάθουν που να επενδούν τις μετοχές
θα 'χουν περάσει αμέτρητες χρονιές .
Ζήτησα κι απ' τον ήλιο μια βοήθεια
μα μου μπήξε μαχαίρι μες στα στήθια.
Σιχάθηκε λέει να μας κοιτάζει
και αδιαφορία πλέον μοιράζει.
Φεγγάρι μου στην σκοτεινιά μας ,
είσαι η ελπίδα που σπιθίζει στην καρδιά μας.
Γιατί ο ήλιος μες στη δύση του θα φύγει
μα εσύ μέρα και νύχτα θα αγναντίζεις.
Κι αν δεν αλλάξει ο ουρανός να καθαρίσει
η γη μια και για πάντα πια θα δύσει...!!!!

Χαιρετάκη Αντωνία Γ

με μαντινάδες σου μιλώ....

Η καλοσύνη είναι αρετή
και η φιλία αξία
γι' αυτό και πρέπει ο άνθρωπος
να γίνεται θυσία.

Όσοι στο νου σας έχετε
μονάχα τη φιλία
να ξέρετε πως μόνο αυτή
ευφραίνει την καρδιά.

Φίλο δεν κάνω όποιον
βρω και μου χαμογελάσει,
αν δεν τον έχω σε χαρές
και πίκρες δοκιμάσει.

Εγώ δεν έχω την καρδιά
για να μου δίνει αίμα
την έχω μόνο να αγαπά
τους φίλους σαν ΕΣΕΝΑ!!

Τι μαντινάδα να σου πω,
τι γράμμα να σου στείλω,
που καμαρώνει η σκέψη μου
μόνο που σ' έχω φίλο.

Τούτο τον κόσμο δε βαστούν
όπλα και συμφωνίες,
μα τον στηρίζουν οι καλές
και δυνατές φιλίες!

Φιλία είναι ν' αγαπάς,
να δίνεις, να προσφέρεις,
στον πόνο φίλου να πονείς,
μαζί να υποφέρεις.

Φιλία που `ναι δυνατή,
παλιώνει μα δε λιώνει,
μοιάζει με απάτητης κορφής
το αμάλαγο το χιόνι.

Μέσα στο βούρκο της ζωής
μέσα στην αδικία
υπάρχει λέξη ιερή
που λέγεται ΦΙΛΙΑ!!

Β΄ Γυμνασίου

Τραγανά cookies με κομμάτια σοκολάτας

Προετοιμασία: 15΄, Ψήσιμο: 15΄.

Υλικά (για 35 μπισκότα):

200 γρ. κουβερτούρα 55% κακάο
100 γρ. βούτυρο αγελάδος, σε θερμοκρασία δωματίου
160 γρ. ζάχαρη
2 αυγά μεσαίου μεγέθους, κατά προτίμηση βιολογικά
140 γρ. αλεύρι για όλες τις χρήσεις

Διαδικασία:

Ψιλοκόβουμε τη σοκολάτα με ένα κοφτερό μαχαίρι. Χτυπάμε σε μέτρια ταχύτητα στο μίξερ με το σύρμα (ή σε ένα μπολ με το μίξερ χειρός) το βούτυρο με τη ζάχαρη προσθέτοντας τα αυγά ένα - ένα. Όταν αφρατέψει το μείγμα, προσθέτουμε σιγά-σιγά το αλεύρι, συνεχίζοντας το χτύπημα.

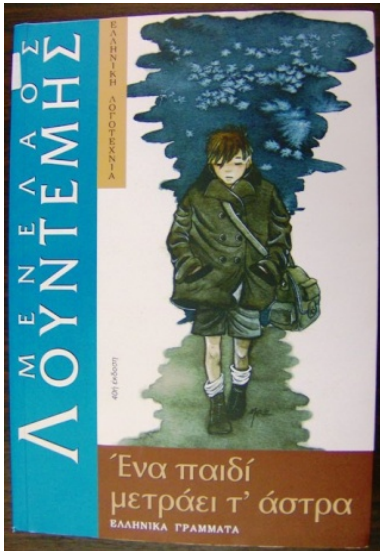
Σταματάμε το μίξερ και ενσωματώνουμε τη σοκολάτα στο μείγμα ανακατεύοντας με μια κουτάλα. Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 160° C.

Στρώνουμε αντικολλητικό χαρτί ψησίματος σε ένα μεγάλο ταψί και με ένα κουτάλι του γλυκού βάζουμε δόσεις από το μείγμα, όχι πολύ κοντά τη μία από την άλλη, διότι κατά το ψήσιμο θα απλώσουν. Ψήνουμε τα μπισκότα για περίπου 15 λεπτά και τα αφήνουμε να κρυώσουν, ώστε να σκληρύνουν και να μπορούμε να τα ξεκολλήσουμε.

Γεωργία Στεφανάκη Γ΄

βιβλιορωτάειες....

«Πήχτωσε το βράδυ. Λιγόστεψε κι ο αχός απ' τα κυπαρίσσια. Ανάψανε οι λαμπάδες τ' ουρανού. Όλα ήταν γάλα, γάλα, λουλάκι και σπίθες. Το ποτάμι μουρμούριζε μες στον ύπνο του κρυφά παραμιλητά. Το παιδί κείνο το βράδυ δεν κοιμήθηκε, ολόκληρο το βράδυ. Έγραφε το πιο πικρό, το πιο μεγάλο του παραμύθι. Την αυγή ξεκίνησε. Ήταν παρηγορημένο. Είχε καταφέρει όλη τη νύχτα να μετρήσει τ' άστρα. Να τα μετρήσει όλα, σιγά-σιγά, ένα-ένα... Όλα. Και τα βρήκε σωστά.»

Το κύριο πρόσωπο του βιβλίου που διάβασα ήταν ο Μέλιος, ένα φτωχό αγόρι με χρυσή καρδιά το οποίο πιάνει φιλία με τα βιβλία για να μάθει όσα του κρύβουν οι μεγάλοι. Αυτό όμως είναι πολύ δύσκολο. Ο Μέλιος είναι ένα αμόρφωτο παιδί που δεν έχει γονείς και προσέχει πρόβατα και κασίκες. Το άτυχο αυτό παιδί δεν έχει την ευκαιρία να πάει στο σχολείο αλλά παρόλο την φτώχεια του, με τα λιγοστά χρήματα που βγάζει σαν βοσκός αγοράζει βιβλία και μαθαίνει μόνος του. Για καλή του τύχη γνωρίζει το δάσκαλο που διδάσκει στο Δημοτικό του χωριού, αυτός τον λυπήθηκε και προσφέρθηκε να του κάνει μαθήματα. Έτσι σε ένα μόνο χρόνο κατάφερε και έβγαλε το δημοτικό. Με ακούραστο πείσμα, με πάθος και ελπίδα,

τραβάει ολομόναχος για τη μεγάλη πολιτεία, για το μεγάλο σχολείο. Στα δύσκολα βήματά του συναντά καλούς φίλους αλλά και σκληρούς ανθρώπους, όμως αυτό παλεύει να φτάσει τα όνειρά του στα άστρα! Γνωρίζει την προδοσία, την φιλία, το μίσος και την τρυφερότητα. Δοκιμάζεται και αδικείται, αγαπά, αγαπιέται, υποστηρίζει με πάθος την ειλικρίνεια και την αλήθεια, παλεύει με θάρρος ενάντια στην αδικία. Το ταξίδι αυτό προς την ενηλικίωση του Μέλιου θα μας γεμίσει άλλοτε πίκρα, άλλοτε χαρά και θα μας σημαδέψει για πάντα, διότι ο κόσμος του Μέλιου, που φαίνεται μακρινός δε διαφέρει από το δικό μας.

Δανάη Περδικάκη Α΄

Πήραμε και

"ΠΩΣ ΝΑ ΑΘΛΗΘΩ ΜΟΝΟΣ/Η ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ "

Όλοι γνωρίζουμε πως οι μαθητές έχουν ένα πολύ φορτωμένο πρόγραμμα και οι υποχρεώσεις τους γίνονται όλο και περισσότερες ,με αποτέλεσμα να μειώνεται ο ελεύθερος χρόνος τους. Παύουν να ασχολούνται με τις ασχολίες που τα ευχαριστούν και τα διασκεδάζουν . Επίσης παύουν να αθλούνται και αυτό επηρεάζει την φυσική τους κατάσταση... Για όλους τους παραπάνω λόγους αποφασίσαμε από κοινού να σας δώσουμε μερικές ιδέες εύκολες στην υλοποίησή τους και καθόλου χρονοβόρες διότι ξέρουμε ότι ο χρόνος σας είναι πολύτιμος. Ας ξεκινήσουμε θεωρητικά με την πιο εύκολη άσκηση.

Μια μέρα που ο καιρός θα είναι με το μέρος σας κατεβείτε στην αυλή και ανεβοκατεβείτε τις σκάλες .Η σκάλα είναι ένα εξαιρετικό όργανο γυμναστικής απλό, πάντα ελεύθερο και παρέχεται εντελώς δωρεάν. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ειδικών όταν ανεβαίνουμε σκάλες με μια μέση ταχύτητα χάνουμε περίπου 15 θερμίδες το λεπτό. Εκτός από τα κιλά που χάνουμε υπάρχουν και άλλα πλεονεκτήματα. Η άσκηση αυτή βοηθά στο "ρίξιμο" της χοληστερίνης για αυτό μην χάνετε ευκαιρία και ξεχάστε το ασανσέρ!

Μια επιπλέον άσκηση είναι το σχοινάκι! Καθώς βλέπετε τηλεόραση ή καθώς λέτε το μάθημα της ιστορίας κάντε σχοινάκι! Η άσκηση με σχοινάκι βοηθάει στην καύση του λίπους και στην βελτίωση της φυσικής κατάστασης! Ξεκινήστε με χαλαρές αναπηδήσεις για 3-5 λεπτά και αργότερα με διάφορες και διαφορετικές στάσεις(κουτσό κ.τ.λ). Μην ξεχνάμε βέβαια τις απαραίτητες διατάξεις για όλο το σώμα που από μόνες τους είναι ένα είδος άσκησης !

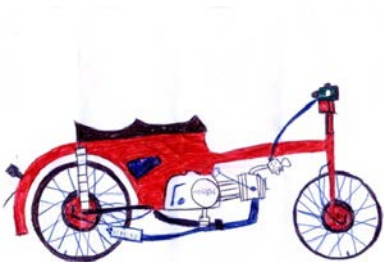
Αν δεν είστε ακόμα ικανοποιημένοι με τις ιδέες μας , σας έχουμε και άλλο! Προβολές ποδιών!! Οι προβολές ποδιών είναι η ιδανική άσκηση για να γυμνάσετε όλους τους μύες των ποδιών! Ακόμα μια εξαιρετική άσκηση είναι τα Push-Ups. Τα Push-Ups γυμνάζουν τον

πάνω κορμό και τα πόδια! Επίσης γυμνάζονται οι μύες στα χέρια στην κοιλιά στους γλουτούς και στα πόδια! Το μόνο που χρειάζεται είναι ομαλό έδαφος! Μην ξεχνάτε βέβαια και τους κοιλιακούς και ραχιαίους!

Τέλος αν εφαρμόσετε , έστω και τα μισά από τα παραπάνω θα καταφέρετε να αποκτήσετε υγεία, αντοχή, δύναμη ..και θα έχετε καλύτερα αποτελέσματα αν τα συνδυάζατε με καλή διατροφή.

Δανάη Περδικάκη Α'-Γεωργία Λουκάκη Α'

<<Το δημιουργικό μάθημα>>

Μηλιδάκης Γιάννης Γ'

Εκπαιδευτική πολυήμερη εκδρομή στο Βερολίνο

Με το σύνθημα *Wir halten zusammen und bauen Brücken* (Μτφρ: όσο θα κρατάει ο ένας λαός τον άλλο, θα χτίζονται γέφυρες ανάμεσά τους) τυπωμένο πάνω σε πάνινες λευκές τσάντες, προσπαθώντας να στείλουν **ένα μήνυμα φιλίας και συνεργασίας** μεταξύ του ελληνικού και του γερμανικού λαού, ξεκίνησαν 14 μαθητές της Β' και Γ' τάξης του Γυμνασίου Σπηλίου, μαζί με 11 μαθητές των τριών τάξεων του 4^{ου} Γυμνασίου Ρεθύμνου, το ταξίδι τους για την πρωτεύουσα της Γερμανίας. Από τις 31 Μαρτίου έως τις 5 Απριλίου οι μαθητές γνώρισαν το Βερολίνο του χθες και του σήμερα, ενώ παράλληλα τους δόθηκε η ευκαιρία να πάρουν συνέντευξη από δύο διακεκριμένους Έλληνες καλλιτέχνες της διασποράς, τον ζωγράφο **Thrafia** και τον μουσικό **Ιωάννη Ζύτο**. Ήταν μια επικοινωνιακή εμπειρία για τους μαθητές και των δύο σχολείων, οι οποίοι συνεργάστηκαν και δέθηκαν με δεσμούς φιλίας.

*«Εας ευχαριστούμε για τις όμορφες στιγμές που μοιραστήκαμε
και εας ευχόμαστε ανάλογες εμπειρίες και στο μέλλον...»*

Οι συνοδοί καθηγητές

Δημητριάδου Ευλαμυδία, Παμισαδάκης Μιχαήλ,

Μιάνου Σοφία, Σκούρα Ευδοκία

«Το απίστευτο εργαστήριο»

Κατά τη φετινή σχολική χρονιά πήγαμε αρκετές εκπαιδευτικές εκδρομές, αυτό που θα μείνει όμως στη μνήμη μας είναι η επίσκεψη στο Ε.Κ.Φ.Ε.

«Ένα πράγμα που δε μου αρέσει στη φυσική είναι οι θεωρίες. Μ' αρέσει να βλέπω πειράματα. Στο Ε.Κ.Φ.Ε. πέρασα

καλά, γιατί είδα και έκανα αρκετά πειράματα. Γεωργία»

«Έβαλαν δυο κρέμες μέσα σε ένα πιάτο, έγινε έκρηξη και πετάχτηκε μέχρι το ταβάνι. Αντώνης»

«Έκαναν πολλά πειράματα με ένα αέριο και με ένα μπαλόνι, με ένα χαρτί που το έβαζαν πάνω από το νερό και το γύριζαν ανάποδα και το χαρτί δεν έπεφτε!! Ειρήνη Κελαϊδή»

«Όλα τους ήταν εντυπωσιακά, αλλά αυτά που έκλεψαν την παράσταση ήταν το αερόστατο, οι διάφορες ουσίες που έμπλεκαν και έσκαζαν στον αέρα με διάφορα χρώματα και το ηφαίστειο το οποίο έγινε τελευταίο και μύριζε πολύ έντονα. Ειρήνη Κουμεντάκη»

«Αυτό που μου άρεσε πιο πολύ ήταν στο τέλος που μας έδειξαν ένα ηφαίστειο που εξεράχη. Μιχάλης»

«Τα πειράματα ήταν φανταστικά, η χημεία απίστευτη και οι οφθαλμαπάτες τέλειες!! Ζάχος»

«Ήταν μια πολύ πρωτότυπη εκδρομή είδαμε πειράματα και πολύ ενδιαφέροντα πράγματα που δεν είχαμε ξαναδεί. Σήφης»

«Το Ε.Κ.Φ.Ε δεν ήταν σαν μια συνηθισμένη εκπαιδευτική εκδρομή. Ήταν πολύ διασκεδαστικά!! Δανάη»

« Το μόνο που κατάλαβα από αυτή την ξενάγηση, εκτός από το ότι εντυπωσιάστηκα, είναι ότι στην επιστήμη όλα είναι δυνατά.
Μανιώλης»

Α' Γυμνασίου

τα παιδιά ...παιίζει

"Οι πιτσιρίκοι" εορτασμός 28ης Οκτωβρίου

«Κάνε μια ευχή» Χριστούγεννα 2011

Πρόβα από το Χριστουγεννιάτικο θεατρικό

Καθηγητές-μαθητές σημειώσατε x

επίσκεψη στην Γραφοτεχνική

Απόκριες στο σχολείο

Οι νικητές στο κυνήγι του χαμένου θησαυρού

Επίσκεψη στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου

εκπαιδευτική επίσκεψη στο Ε.Κ.Φ.Ε

ΧΟΡΗΓΟΙ